

Урочиста лінійка

ПОСВЯТА В КОЗАЧАТА

**Координатор свята педагог-організатор
закладу загальної середньої освіти
зош І-Шст. с. Лобачівка
Ліля Іванівна Мельничук**

Посвята в козачата

Любі діти, шановні гості! Сьогодні ми зібралися на урочисте свято, яке для нашої школи стало традиційним. Кожного року до свята Покрови та Дня козацтва наша дружна шкільна родина приймає поповнення : наші 5-ти класники вступають в дитяче об'єднання « Козацька республіка».

На урочисту лінійку запрошуються курені.

(Курінь «Спалах», «Козацька гвардія», Чайка», «Червона калина», «Нащадки славних козаків», «Козацька слава»)

До внесення прапора Козацької республіки стояти струнко!

Внести прапор!

Дозвольте урочисту лінійку оголосити відкритою! (звучить гімн України)

Отаман. Курені! Шикуйсь, рівняйсь, струнко!

Курінним отаманам приготуватись до здачі рапортів!

Здати рапорти! (здають рапорт)

Ведуча. Ось і знову ступила на наш поріг золоточола осінь. Свічками запалахкотіли берези, вбралися в золоті шати красені-клени. Тихі, мрійливі, зажурені стоять ці осінні дні. Земля переливається всіма відтінками золота, а над нею -синє, чисте, бездонне небо.

І здається, ніби це знову, вже вкотре, прийшла до нас Прекрасна Діва Марія і розкинула над нами свій небесно-синій омофор-покров, щоб захистити нас, змусити замислитись над цінностями життя.

Ведучий. Покрова Пресвятої Богородиці була одним з найголовніших свят запорозьких козаків. Відомий дослідник Запоріжжя Дмитро Яворницький писав: «...під покровом Богородиці запорожці не боялися ні ворожого огню, ні грізної стихії, ні морської бурі».

Ведуча. Для запорізьких козаків це свято було храмовим, адже у центрі козацької твердині завжди стояла Покровська церква. Вона була священною для кожного січовика – від її порога вони вирушали на захист рідної землі і з подякою за порятунок поверталися до неї після походів. Саме на свято Покрови козаки проводили свої ради, на яких вибирали нового гетьмана або кошового отамана.

Ведучий. Відгомоніли століття з того часу, як в пониззі Дніпра за його порогами, мужні і вільнолюбиві лицарі заснували Запорозьку Січ. Це про неї Гоголь писав: « Так ось вона Січ! Ось те гніздо, звідки вилітають усі ті горді й дужі, як леви! Ось звідки розливається воля й козацтво на всю Україну».

Світ звав їх козаками.

Ведуча. Пора осіння. Шурхіт падолисту.

Покрови час... Ще у старі віки

Твою Покрову, Матінко Пречиста,

За щит собі обрали козаки.

Коли ставало військо їх до бою,

Над козаками був не тільки стяг:

Твій образ був у кожного з собою,

Що силу надавав їм для звитяг.

Як довелося їм в лиху годину

Зруйновану царем лишати Січ,

Ікону узяли Твою єдину,

Нічого більше не взяли опріч.

На чужині, де вірять в Магометів,

У час південних зоряних ночей

Тобі молились потайки в наметі,

Лилися сльози із Твоїх очей...

Віки минули, та не згасла віра,

Покрови храм - для Тебе, наче рай.

Та знову йде орда чужинця-звіра

На благодатний український край.

Своїм святим могутнім Омофором

Подай козацьким дітям захист знов.

Хай начувається поганий ворог,

Хай йде додому, звідкіля прийшов...

Ведучий. 14 жовтня щорічно відзначається День українського козацтва, а також День захисника Вітчизни. Саме сьогодні ми приймаємо в дитяче об'єднання «Козацька республіка» наших п'ятикласників.

Отаман. За традицією, дітей козацького народу у наше коло викликаєм і перевірити бажаєм.

Звучить мари. Заходять учні 5 класу.

Отаман Хто ви є, чого прийшли?

Учні . Ми – учні п'ятикласники.

Ми хочем в козаки.

Козак. Прийняти просятьсьядо козацького роду
славних предків діти.

Отаман Скажіть, а чи є серед вас наші браття-козаки?

Хлопці (разом) – є (роблять крок вперед)

Отаман. А чи залишились в Україні ще справжні лицарі?

Хлопці. Так. (крок веред)

Отаман. А гарні козачки?

Дівчата. Ми (роблять крок вперед)

Отаман. Давайте перевірим,
А чи правду говорять вони.

Отаман.

Поведу таку я річ

Що ви знаєте про Січ?

І про нашу Україну
розкажіть усім нам нині.

(Говорять діти)

1. Україно! Ти – моя молитва,

Ти моя розлука вікова.

Гримотить над світом люта битва

За твоє життя, твої права.

2. Україно! Ти для мене – диво!

І нехай пливе за роком рік,

Буду, мамо, горда і вродлива,

З тебе милуватися повік.

3.Моя найкраща в світі сторона,

Чарівна, неповторнаУкраїно!

Для мене в цілім світі ти – одна

І рідна, й мила, дорога, єдина.

4.Ми всі малі пагінчики твої

Прийшли у світ, щоб в нім добро творити.

Хоч, може, й кращі є на цій землі краї,

Та нам судилось в Україні жити.

5. Улюблена Богом перлина

Для всіх українців одна —

Козацька моя Україна,

Хлібів золотих сторона.

Негодами лютими бита,

Віками ти йшла до мети,

Тобі в небі зорею світити,

І волю, і долю знайти

6. О Боже, дай повік любити край,

Де квіти, пташка і зелений гай,

Де кожна вірна тій землі дитина

Живе єдиним словом - Україна!

7.Я - українка! Горджуся й радію,

Що рідною мовою я володію,

Шевченковим словом умію писати

Слова мелодійні і вірші складати.

Я - українка! Живу в Україні,

На вільній, єдиній моїй Батьківщині,

Де все мені в радість: ліси і садки.

Озера й річки, і глибокі ставки,

Лани неосяжні, і гори, й долини,

Цвіт білосніжний у лузі калини.

В душі моїй солодко грає сопілка,

Бо я з України, бо я - українка!

8. Я –українка вірою і кров'ю,

Моє коріння тут, у цій землі.

Вона моєю живиться любов'ю,

А я страждаю болями її.

9. Я – українець, син народу того.

Що відвикає нині від ярма.

Я не корюся, я молюся Богу

І вірю в те, що все це недарма.

10. Я – українка, смутком оповите

Моє дитинство, як гірке вино.

Моя рідня розкидана по світу,

Як буйним вітром золоте зерно.

11. Я – українець! Цього не відняти,

В моїй душі співають солові,

Були такими мої мама й тато,

Й такими будуть правнуки мої!

12. Я – твій громадянин, я прагну підростати,

Тягнусь пагінчиком до сонця і тепла.

Моя свята і рідна, Україно мати,

Я все зроблю, щоб ти завжди цвіла!

13. Не дивися, ненько, що я ще маленька,

Пройде час швиденько – підросту, як слід.

По своєму роду я – козачка зроду –

Хай гордиться мною весь козацький рід.

14. Заплету в косичку я червону стрічку,

Одягну віночок , квіти розгорну –

Вишиту сорочку, плахту на шнурочку,

Та козацьку пісню браво розпочну.

Пісня «Будем козаками»

15. Я закоханий палко, без міри

У небачену вроду твою.

Все, що в серці натхненне і щире,

Я тобі віддаю.

Ти дала мені радісну вдачу,

Кров гарячу пустила до жил.

Я без тебе нічого не значу,

Ніби птиця без крил.

Кожну хвилю у кожному днину

Гріє душу твоє ім'я,

Ненаглядна, горда, єдина,

Україно моя.

16. Вітчизно наша, рідна, люба Мати!

Ми хочемо Тобі серця віддати,

Плекати мову, пісню і звичаї.

Красу гаїв і шум степів безкраїх,

Трембіти звук і чар квіток з левади

Не проміняєм за чужі принади.

А зберегти життя шляхетне й, Боже,

Хай нам Пречиста Діва допоможе!

17. Дбала Матір Божа про Україну-Дочку,

Прокладала шлях їй у пітьмі.

Душу ніжно їй складала по шматочку,

Захищала Серцем в дні скрутні.

Надихала Дочку розпрямити крила

І віддати кесарю – його,

Щоб звільнились України дух і сила,

Подолавши віковичне зло!

18. Україно, моя ненько, скільки ж горя тут було?

Скільки війська козацького на Україні полягло?

Кріпаками сини були й стали до двобою,
Щоб отримати для себе ту жадану волю.
19.Козаченьки, браття мої, лицарі звитяжні.
Ви Цар-город підкоряли, визволяли в'язнів.
Клали голови чубаті посеред майданів.
І не чуто було зойків – лише дзвін кайданів.
Там де трупом гать мостилась –
Місто вже родилосьь.

І ніхто того не знає ким воно робилосьь.
Діти-сироти розбіглись по усьому світі,
І стоять хатини білі у чужому цвіті.
20. „Ми вірим в майбутнє твоє, Україно!” –
Говорять сьогодні дорослі й малі,
Бо ти в нас – найкраща, бо ти в нас – єдина,
Немає другої такої землі.

21. Пісня – наш паспорт вічний,
Пропуск у білий світ,
Ми не ховали обличчя,
Гордо йшли сотні літ.
Завжди ми накривали
Дружби ясні столи,
Нас по піснях пізнавали,
Де б ми таки не були.
Райдуга в небі висне,
Граючи в плесках вод.
Доки живе наша пісня,
Доти живе й народ.

Пісня « Любіть Україну»

Отаман. Я з гордістю повідомляю, що будуть з вас всіх козаки.
Ведуча На острові на Хортиці, за порогами Дніпра
Там зійшлась козацька слава для народного добра.

Там стояли на сторожі

Запорожці січові.

Ой не раз там до схід сонця

Грали сурми бойові.

Тут життя і кров віддали Запорозькі козаки.

Україну рятували від ворожої руки.

Отаман: Хлопці, а чи знаєте ви, хто такі козаки?

1 хл.: Козак – це чесна, смілива людина,

Найдорожча йому – Батьківщина.

2 хл.: Козак – слабкому захисник,

Цінити побратимів звик.

3 хл.: Козак – усім народам друг

І лицарський у нього дух.

4 хл.: Козак – завжди борець за волю

І за народну добру долю.

5 хл.: Козак українську любить мову,

Він завжди держить своє слово.

Організатор. Бачимо, які веселі, і завзяті підрастають козачата.

Тож дорогі діти, приймайте в дарунок пісню

ПІСНЯ «Ми – козаки»

Отаман. Кожен, хто мріє стати козаком, повинен знати і виконувати заповіді козаків. А ну-мо писарю, зачитай їх нашим майбутнім козачатам.

Писар. (читає з Грамоти).

ЗАПОВІДІ КОЗАКІВ

1. ЧЕСТЬ І ДОБРЕ ІМ'Я ДЛЯ КОЗАКА ДОРОЖЧІ ЗА ЖИТТЯ.

2. ПО ТОБІ СУДЯТЬ ПРО ВСЕ КОЗАЦТВО І НАРОД ТВІЙ.

3. КОЗАКИ ВСІ РІВНІ У ПРАВАХ. ПАМ'ЯТАЙ: «НЕМАЄ НІ КНЯЗЯ, НІ РАБА, АЛЕ ВСІ РАБИ БОЖІІ!»

4. БУДЬ ПРАЦЬОВИТИЙ, НЕ ЛЕДАРОЮ.

5. СЛУЖИ ВІРНО СВОЄМУ НАРОДУ, А НЕ КЕРМАНИЧАМ.

6. ДОТРИМУЙ СЛОВА. СЛОВО КОЗАКА БАГАТО ВАЖИТЬ.

7. ПОВАЖАЙ СТАРШИХ, ШАНУЙ СТАРІСТЬ.

8. ТРИМАЙСЯ ВІРИ ПРЕДКІВ, ЖИВИ ЗА ЗВИЧАЯМИ СВОГО НАРОДУ.

9. ЗАГИНЬ, А ТОВАРИША ВИРУЧАЙ.

10.БЕРЕЖИ СВОЮ СІМ'Ю. СЛУЖИ ЇЙ ПРИКЛАДОМ.

Отаман.

Ну що ж, вручим посвідчення орлятам,

Вони ж бо від сьогодні - козачата.

А на додачу видам Січі знак,

Хай з козачати виросте козак.

(вручення грамот козачатам).

Писар.

Присягайте, що Україну будете любити,

Що вілєте в неї силу,

Щоб розвеселити.

Козак

Перед Богом нашим Всевишнім в Трійці Поклоняємим,

Перед Пресвятою Богородицею нашою Покровою,

Перед Небесними Силами і Всіма Святими,

І перед усім нашим Козацьким Братством

Присягаю, що готовий віддати всі свої сили і саме життя

За Христа Бога, Православну Віру, Україну, та побратима.

Присягаю бути вірним козацьким звичаям і традиціям,

Захищати честь і достоїнство українського народу.

І нехай поможе мені Бог і Божа мати і всі святі

З честю носити почесне звання козака і бути вірним сином неньки-України!

Присягаємо!(Підходять і цілують кінчик прапора)

Ведуча. Приймайте в дарунок пісню

Пісня «Гей, ви, хлопці-орли»

Отаман.

Слово для привітання, надається директору школи _____.

Ведучий:

До нас сьогодні на свято завітали справжні козаки.

Гей, троїсті музики,

Самі ходять черевики.

Їм не встояти ніяк,

Ви заграйте їм гопак

Танець Гопачок

Організатор

Дорогі діти-козачата, ми усі вас щиро вітаємо. Від сьогодні ви носите почесне звання «козак». Отож, ви маєте відповідати йому. Ви є нащадками славних українських козаків, тож повинні лишити по собі добрі сліди. Добре вчіться, шануйте наші звичаї та традиції, любіть Україну. Хай кожен з вас добрими справами доведе, що козацькому роду нема переводу!

Сьогодні ми не можемо не згадати, що відбувається в нашій країні. Десятки тисяч патріотів нашої держави перебувають зараз на передовій, захищаючи нас з вами, проявляючи свою мужність, героїзм. Вони віддають найдорожче – життя. Вони, дійсно люблять свою Україну...

Ведуча.

Ти дуже красива, моя Україно.

Й своєю красою дивуєш весь світ

Тебе вже давно відібрати хотіли,

Наразі ж воюють за Крим і за Схід.

Моя найдорожча, за тебе вмирають.

За тебе лягають в холодній землі.

Яку ще країну так сильно кохають?

За кого ще роблять речі такі?

Країно моя, я молюся до неба

Я вірю, що ти ще свого досягнеш.

Що хлопці, оті, що померли за тебе

Гордяться будуть тобою без меж.

Ведучий. Вже стелить шляхом золота Покрова

І губить срібну нитку павутин.

Углиб віків вдивляюся я знову,

І чую голос славних козаків.

Важкі сади Покровським урожаєм,

І щедре поле в плідності своїй.

Гостей щораз село моє вітає

У древньо-юній величі святій.

Іду селом серед свічок кленових,

Що так палають золотим вогнем.

Молюся щиро Пресвятій Покрові,

Хай рідний край бідою обмине.

Ведуча.

Свята Заступнице! Пречиста Діво!

Ти оповий нас Покровом білим,

І під опіку візьми Україну,

Не дай їй впасти знов на коліна.

Народ наш просить захисту в Тебе,

Бо Ти - Цариця Землі і Неба,

Прийми нас ще раз під свій Покров,

Вкотре благаєм Тебе ми знов

Ти захисти нам Матір-Україну,

Не дай зробити з неї руїну,

З колін підвестись нам поможи,

Україну вільну нам збережи.

Організатор.

Окреслюючи перспективи майбутнього, ми повинні вдивлятись в минуле,

черпати з нього той безцінний скарб, який не дасть загубити головне,

розчинитися серед дрібних проблем. Я хочу, щоб кожен з вас поставив себе на

місце тих хоробрих наших людей, які ціною свого життя захистили

Батьківщину, і щоб кожен відповів на питання: а чи зміг би я?

Любімо Україну,
І що б там не було,
Не зрадімо її ми,
Творімо злагоду й добро!
Нам треба бути гідними,
За що ж тоді стояв Майдан?
Продовжить справу мусимо
Тих, хто життя за це віддав.

Ведучий. Курені! Шикуйсь, рівняйсь, струнко. До винесення прапора
Козацької республіки стояти струнко. Винести прапор.

Ведуча. Урочисту лінійку, з нагоди посвяти учнів 5 класу в дитяче об'єднання
«Козацька республіка вважати закритою.

(звучить гімн України)